Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόλιν [illegible] εφορείαν εφί θέλον έπει πάλιν μόνον. Οι πυξάρται Κύπριοι, ο αγραίδης μόνον ήσαν 200 χιλιάδες, δ' εκείνοι θέλουν δι' εκείνον μόνον δι' ήμερον μια δηλ. ήμέρας. Ωστε δεν ενόουν δι' ίδιαν δυνάμιν να ήξαν εφί θέλον. Ίδοντα όμως δι' δύο τα αίδημα ωδήγησε τα δι' εφοπλίσεως εκείνων, δι' να εφωνήσουν εκείνον, δι' ο, λ εύρη εφί θέλον να μας δ' φανερώσουν. Περιμένει λοιπόν ακόμη, δι' να δεν δώσουν απόκρισιν.

Δι' εξηλωσεώς δι' γνώμην δι' Α. Παπαγεωργίου εφί δι' εκλογείας τα, δ' δι' ένεκα δι' εφί θέλον εφοπλίσει δ' μι δι' 29 πλοία εφοπλισμένα μας, δ' σήμερον εύχεται εδεγόμενα, δ' ανήρτησεν εφωνάσεις δι' κόσμου με εφοπλίσεις τα, εύχεται ευφημίας δ' εκείνου δι' ευφημίας τα δ' ήμερήσια. Ο' Κ. Ρ. Ρόδιος εφίσταται γι' μεγάλου αρίστου δι' δι' δι'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

62

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Εὐγενεστάτε Κύριε καὶ ἀγαπητὲ Κύριε !

Κωνσταντ. 14 Ἰουνίου 1839.

Ἔφθασε ἀπὸ τὴν ὁδὸν πολυχρόνιον σιωπήν σου, ἤλθε μᾶς ἔφερε ρίζης καὶ μεγίστην ἀθυμίαν καὶ μυρίας ἀνησυχίας. Ἔφθασε ἀπὸ τὴν ἀποστολήν εἰς δύο ἐπιστολάς μου, καὶ διὰ ὁποίας δὲν ἔχει λάβει ἡμέρας ἀπάντησιν, καὶ μόλις ἔφθασε ἔστειλε τὴν τελευταίαν ἡμῶν, 12 Ἰουνίου, ὁμοῦ μὲ 10. δέκα ἀπόδειξιν τῶν πραγματικῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας περὶ βαθμολογίας καὶ τ.λ. Ἔλαβον δὲ φανερὸν σε, ὅτι εὗρον δύο ἀγαπητάς σε, 10 καὶ 11 Μαΐου, ὁμοῦ μὲ ἄλλα δύο πατριαρχικὰ ἔγγραφα, ἀναφερόμενα καὶ αὐτὰ διὰ ἐπιστολάς σε, αἵτινες ἐπλήρωσαν ἀπὸ ἀγαλλίασιν τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐπέλυσαν παρευθὺς τὸ βαρὺ νέφος τῆς ἀθυμίας καὶ τῶν ἀνησυχιῶν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔφερε ὅλον καταπλακωμένον. Ἐπιστρέφω λοιπὸν εἰς τὴν ἀρχήν νὰ σᾶς ἀπαντήσω, κατὰ μέρος, περὶ τῶν ὅσα μὲ γράφετε.

Ἡ εὐχαρίστησις καὶ ἡ ἐπιφυλάκειά μου δὲ χρείαν μὲ παρεκίνησαν νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ γράφητε ὅσους σᾶς γράφω. Πλὴν δὲν θέλω νὰ σᾶς καταβαρύνω, καὶ ἄλλο δὲν ἀπαιτῶ ἐπιφυλακτικῶς, παρὰ νὰ μὲ γράφητε μόνον τὴν περιλαβὴν τῶν ἐπιστολῶν μου, μὲ τὴν χρονολογίαν ἑκάστης, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν μου, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν θέλετε κάμει ὅ,τι δύνασθε, ἀρκούμενος μόνον ὅλε μήτε ἡ ἔλλειψις τῶν ἐπιστολῶν, μήτε ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκφράσεως, μήτε ἡ ἀδελφικὴ ἐλευθερία, μήτε αὐτὸς ὁ ἔλεγχος δὲν θέλει με προξενήσει ποτὲ τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν ἢ δυσαρέσκειαν, ἀλλὰ τὰ πάντα φιλοφρόνως καὶ ἀδελφικῶς θέλω τὰ δέχομαι, καὶ θέλω πάντοτε τέλος τὰ ἐξηγῶ. Ὁ μόνος σκοπὸς τῶν κινημάτων μου, ὁ μόνος πόθος τῆς καρδίας μου ἦναι νὰ τελειώσω τὰ ἔργα μου καθήκοντα, νὰ ὑπερασπισθῶ τὸ κατὰ δύναμιν τὴν θρησκείαν τῶν προγόνων μας, νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ πᾶσαν ἀπολογίαν ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματος καὶ τὰ ὅσα δεινὰ σκυμμένα ὑπόφερεν ἡ Ἐκκλησία, καὶ νὰ θυσιασθῶ διὰ τὸν σκοπόν τοῦτον πάντα. Ἐλπίζω ὅλε μέχρι τέλους ἐπιπαλαίσε εἰλικρινῶς τὸν τρόπον τῶν πλαδίσεών μου, καθὼς ἤμουν βέβαιος, ὅλε ἔχεις τὰ αὐτὰ φρονήματα, καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν ἤσαι πρόθυμος νὰ τὰ δηλοποιήσης. Διὰ τοῦτο σᾶς γράφω καὶ μὲ ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν, καὶ σᾶς ἀνοίγω πάντοτε τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας μου. Ἀδελφέ ! βεβαιοῦσαι ὅλε εὑρισκόμεθα εἰς τὸν ὀφειλόμενον αἰῶνα, καὶ πρέπει μέχρι τέλους νὰ ἀγωνιζώμεθα εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, καὶ μήτε ἀποσχέσεις, μήτε ἀπειλαί, μήτε καταιγίδες, μήτε συκοφαντίαι, μήτε αὐτὸς ὁ θάνατος δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀφλιάσῃ, ἢ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸν ἱερὸν πόδιον. Αἱ γράφουσαι, αἱ καταβλυσφημοῦσαι, αἱ μᾶς καταδιώκουσαι οἱ ἐχθροὶ τῆς Πίστεως, πρέπει πρέπει, εἰς τὸ ὅρος ἦλθον, πρόσκαιροι καὶ ἀνύπαρκτοι, ἐπηρεάζοντες εἰς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ θεοῦ μας, καὶ εἰς τὴν ἀπαραβάτου ἀλήθειαν τῆς πίστεως, νὰ ἐνδοξασθῶμεν εἰς τὸν δόλιον αὐτῶν μηχανάς, καὶ νὰ καταφρονεθῶμεν γενναίως τὰ γελοιώδη αὐτῶν βούλεσθαι. Δὲν καταδέχεται νὰ ἀποκριθῇ, μήτε ἀφίνει ἄλλον νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἡμέτερον (ὅλιγον πάντα καὶ ὑπερβολὴν ἀφορμήσαντον) εἰς τὴν ἀποσχίσιν συκοφαντίας τῆς Ἀμαλίας, μήτε εἰς τὴν φλυαρίαν τῆς Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τὴν ἀποῖαν μᾶς προξενοῦν λόγον καὶ πόνον καὶ μαστιγίαν. » Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς ..... καὶ ἔρχωνται πᾶν πονηρὸν ἕνεκα ψευδόμενοι » ἕνεκεν ἐμοῦ ». Καὶ δὲν πρέπει παρομοίως καὶ ἡ ἡμέτερα ἀγάπη νὰ λυπηθῇ διὰ τὴν ῥαδιουργίαν καὶ δυστροπίαν τῶν ἐχθρῶν τῆς θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μᾶλλον πρέπει νὰ χαιρώμεθα καὶ νὰ συμφιλιώμεθα, διότι πολὺ ὀλίγον ἔτος ἔστω ὁ μισθὸς ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἀνέγνωσα μὲ εὐχαρίστησιν τὰ ὅσα γράφετε εἰς τὴν 10. Μαΐου περὶ τῶν γάμων βαθμῶν, καὶ ἴδε μᾶλλον ἐχάρην ὅλε τὴν ἀπόφασίν τὰ φρονήματα τῶν πρέπει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα. Οἱ λόγοι οἵτινες σᾶς παρεκίνησαν νὰ γράψητε περὶ τούτων δὲν ἦναι ἀξιοπαρατήρητοι, πλὴν καὶ τῆς Ἐκκλησίας οἱ λόγοι δὲν ἦναι χωρὶς βάσιν, καὶ χωρὶς βαθύτερον σκοπόν. Ἐλπίζω ὅλε ἡ ἀνάγνωσις τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐκκλησίας περὶ βαθμολογίας καὶ τ.λ, τὰ ὁποῖα σᾶς στέλλομεν, θέλει σε πληροφορήσει ἔτι μᾶλλον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅλε μεταῖος καὶ σφαλερὸς ἦν κινήσεις, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάρχοι αὐτῆς, τὸ κατὰ δύναμιν, πρέπει νὰ τηρήσωμεν τὰ αὐτῆς φρονήματα.

Περὶ τῶν αἰτημάτων σε ἐξέθεσα τὸ ἡδέμονας λόγον, πλὴν καὶ ὁ Παναγιώτατος καὶ ὁ ἱερωτάτος, οἵτινες ἔστειλαν τὸ συγγραφὲν ἡμῶν μνημονευτικὸν κάθημαι, δὲν ἐνδυνάσθησαν ἀκόμη νὰ ἐπιφέρουν τι περὶ τῆς ἐν Καρλοβίτζῃ Συνόδου, μήτε περὶ τῶν ὅσα τὴν ἀποδοκιμάζουν. Δὲν ἐδυνήθην νὰ λάβω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἄλλην